

De leiding ontwijkt een debat. En zij heeft gelijk. Want zij voelt zich schuldig. Zeer schuldig

Kameraden als het jullie ernst is met de proletarische zaak, moet jullie hen bestrijden!!!

Al strijdende zul je tot ons komen. Ook onze krant en brochures zullen je helpen, zullen je de weg wijzen.

Komm. Arb. Jeugdgroep.

Mededeelingen.

Voor de 2e jaargang is het REDACTIE- en ADMINISTRATIE-ADRES: Vrolikstraat 229, Amsterdam.

De nieuwe Redactie zal zich tot taak stellen, aan de jonge Proletariers de Kommunistische Arbeiders taktiek zoo duidelijk mogelijk uiteen te zetten, het Zelfbewustzijn zowel naar binnen als naar buiten te bevorderen.

Zij zal meedoogenloos het Reformisme en Opportunisme eenerzijds, het schijn-Radicalisme anderzijds, bestrijden, en hoopt bij deze moeilijke taak wederom op de steun van vele makkers te kunnen rekenen.

De Abonnementsprijs blijft voor deze jaargang 70 cents. We verwachten nu spoedig postwissels van de abonnees en rekenen op eenige financiële steun van de sympathiseerenden.

Abonnances die de eerste jrg. nog niet betaald hebben sturen ons dus minimum: 1 gulden 40 cents.

Het Secretariaat van de K.A.J.-groep wat tevens als Inlichtingenbureau dienst doet is thans gevestigd bij:

B. Hillesum, Vrolikstraat 271, A'dam.

Over de Komm. Arbeiderstaktiek in dit Land.

In het artikel over de K.A.P.N. in No. 6, merkten wij op dat de K.A.P. 'ers zich te weinig bezig houden met de taktiek die in het land gevolgd moet worden.

De oorzaak daarvan is de meening dat de K.A.P.N. nu zij aangesloten is bij de Komm. Arb.-Internationale, precies hetzelfde moet doen als de bij de K.A.I. aangesloten Duitse partij, de z. g. „Essensche“. Ook wij, de K.A.J.'ers kwamen, gedreven door den wil van Internationale aaneensluiting, direct op voor de K.A.I. (zie No. 2 eerste jrg. waarin wij een manifest schreven voor de K.A.I.), echter wilden een zelfstandig oordeel vellen over de splitsing in de K.A.P.D. in een Berlijnsche en Essensche richting, en noodigden voorstanders van beide groepen uit hun standpunt uiteen te zetten. Wij bleven voorstanders van de K.A.I., maar besloten in tegenstelling met de partij, op te komen voor de wedervereeniging. Wij gingen verder en leering trekkend uit het voorbeeld van Moscou (leering die Gorter samengevat heeft als: „je taktiek baseeren op de Klassenverhoudingen van het land waarin je strijdt“), waren wij maar niet genoeglijk tevreden met de thesen, de programapunten van de K.A.I., en wachtende op de „eindstrijd“, maar voortbouwende op de **Algemeene** grondslag die de thesen bied, probeerden wij de taktiek voor dit land te bepalen.

Zijn wij niet ten volle geslaagd (men leze ons standpunt na inzake: stakingen, solidariteit bij Internationale loonstrijd, 't fascisme, de werk-

loozenbeweging, jeugd, opbouw der K.A.-organisatie), de K.A.P.N. heeft „t laatste jaar noch in haar orgaan noch in haar optreden naar buiten, in dien zin iets gedaan. De gelegenheden om het zelfbewustzijn der arbeiders (ook in de partij), te bevorderen zijn schandelijk verwaarloosd. Wij noemen als voorbeeld: de strijd in de textielbranche, de gemeenteraadsverkiezingen, de werkloozenbeweging.

De partij bloed dood aan haar hersensschim en spootbeeld „reformistisch Berlijn“. De krant wordt gevuld met; „reformistisch Berlijn“ de afdeelingen winden zich op over „reformistisch“ Berlijn.

Voorlichting is noodig, objectieve voorlichting over deze zaken!

Maar dan niet stilblijven staan, maar een weg gebaand aan het Nederl. Proletariaat, kameraden, K.A.P.'ers.

Het Nederl. Kapitaal is nog sterk. Het Proletariaat door het geloof aan de democratie nog zeer zwak. Zijn Strijdlust, zijn solidariteitsgeveel, zijn zelfbewustzijn moet opgevoerd worden. Kan dit alleen door onze woorden? — Neen, niet waar? De **Strijd zelf** moet hem leeren, en in die Strijd onze propaganda.

Het Proletariaat moet dus Strijden, niet passief blijven!

Welnu dan is ook onze voorloopige taak: de Strijd mede helpen ontketen, breeder te maken op te stuwen op hooger plan te brengen waar dit kan.

Dit is de grondslag voor een Kommunistische Arbeidersbeweging in dit land.

Het is moeilijk kameraden, en ook gevaarlijk wij geven het direct toe. Maar wat wilt ge dan? Ondergaan als K.A.P.? Zoo ja, wees dan tevreden met het stelletje thesen wat man in Duitschland voor je makt, zeg dan maar: doodscrisis, A.A.U., en K.A.I. en herkauw dat maar steeds en — — — de K.A.P.N. heeft historisch afgedaan.

K.A.P.'ers, nog is het tijd! Gebruik „Essen“ niet als het koord waarmee je jezelf wurgt, maar maak de K.A.P.N. tot een waardig lid der K.A.I., doordat man voor man, vrouw voor vrouw, de taktiek bepalen kan van geval tot geval, in elke situatie.

De Kommunistische Arbeiders Internationale heeft geen dooie, maar Levende, Werkelijk Strijdende Partijen noodig. Dan pas kan zij de Leidster zijn van de Wereldrevolutie!!

Halfjaarsverslag der Komm. Arb. Jeugd.

Het gering aantal leden in aanmerking genomen mag het laatste halfjaar van het bestaan der K.A.J. groep, wat het werken der leden betreft, gerust goed genoemd worden. Dat wij nog steeds een kleine groep zijn is begrijpelijk. Ook de jongere arbeiders hebben nog niet leeren inzien dat de vakverenigingen en de parlementaire partijen hun schouders zetten onder het ineestortende gebouw dat Kapitalisme heet. Het zal echter niet helpen. De Heeren burgerlijke economen en diplomaten komen op hun conferenties geen stap verder. Het verrottingsproces grijpt snel om zich heen.

Op het Wereldproletariaat rust een groote, moeilijke en opofferende taak; de Menschheid te redden door middel der Sociale Revolutie. Wij moeten het toeroepen: vormt daarvoor Revolutionair Bedrijfsorganisaties en werpt alle hervormingsgezindheid van je af.

Werkenden en Werkeloozen, Jongeren en ouderen

vereenigt je in den Strijd.

Voor de Klasse-Dictatur van het Proletariaat!

De K.A.J. hield ongeveer 2 h. h.-en 2 cursusverg. per maand. Onze propagandakart met goed korte oproepen werd bij de Zaterdag-straatcolportage meermalen gebruikt. Er werd geregeld op vergaderingen gecolporteerd en was mogelijk gedebatteerd.

Elk nummer van „De Baanbreker“ wordt h. h. verg. behandeld, artikel voor artikel besproken, zoodat gezegd kan worden dat het werkelijk de krant van de groep, en niet van enkele leden is.

Onze cursusverg. hadden o. a. tot onderwerp: Jeugd en Partij, Geschillen K.A.P.D., de K.A.I. de Russische Revolutie, Valuta-vraagstuk, bezetting Roergebied.

In samenwerking met afd. A'dam van de K.A.P. belegden we het laatste halfjaar 3 Openbare verg. die (in verband met de eischen der onze sprekers aan de toehoorders stellen, n. hun hersenen duchtig te laten werken, en waarvoor velen nog van ons wegblijven) goed geslaagd mogen heeten.

„De Zaaier“, werd door ons een debatvergadering aangeboden, maar, bang voor de invloed van onze critiek en ons standpunt op haar leden weigerde zij daar op in te gaan.

Voor de volgende periode staan zeer vele cursusvergaderingen op het programma, vele brochures zullen besproken worden en het optreden naar buiten met meer energie nog worden aangepakt.

Wellicht heeft de K.A.J. nog een groot taak te vervullen.

Volhouden is het parool!

Voorwaarts op den weg die wij, jonge revolutionairen hebben ingeslagen, en eens zal de Wereld in Licht gehuld zijn.

Onze Propaganda.

Evenals het vorig jaar bij de kamerverkiezingen, nam de K.A.J. groep het initiatief tot het beleggen van een anti-verkiezingsvergadering. Nu op Kattenburg. Bij gebrek aan geld om manifesten te laten drukken, hectografeerden wij ruim 1000 oproepen. Gewapend met deze en een groot bord, trokken wij met enkele K.A.P.'ers naar Kattenburg, waar wij door uitroepen als: „Weg met de Schijndemocratie, op voor de Klasse-dictatuur“, de belangstelling trokken.

Op de verg. waar Luteraan het verschuiven zette tusschen het anti-parlementarisme van ons en dat van de Anarchisten, waren slechts weinige arbeiders.

De propaganda is daarom toch niet voor niets geweest.

Er is ook weder een aanvang gemaakt met de marktpropaganda op het Dapperplein. Driemakkers spraken om beurten, terwijl de andere colporteerden. Interruptions van sommige, der veltoehoorders, gaven van belangstelling in het behandelde (Belgische Staking, Facisme, Verkiezingen) blijk.

Ook het feit dat, lang nadat wij waren gecindigd, velen nog naboomden, toont dat wij op deze wijze goed werk verrichten. Ook andere markten krijgen geregeld zoo hun beurt.

De Secr. der K.A.J.

2 e Jaargang

ZELF DENKEN — ZELF HANDELEN

No. 2

DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres
VROLIKSTRAAT 271³ — AMSTERDAM

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5-cent

Aan de Jonge Arbeiders der Geheele Wereld!

De honger, de nood, de ellende neemt toe. Brutaler en drukkender wordt in alle landen de uitbuiting van de jongen en volwassen proletariers. Overal waar het Kapitaal z'n begeerte klauwen uitgestrekt heeft, waar een kleine groep van uitbuiters de breede massa van het arbeidende Volk voor hun overvloedige diensten verrichten laat, vertoonen zich ook de vervalverschijningen van deze maatschappij, gaat het burgerlyke winstmaak-systeem aan zyn tegenstellingen ten gronde.

De stryd om de afzet-markten, deze reusachtige concurrentie stryd van den Wereldoorlog was de stoot tot de ineensstorting van het Kapitalisme. Een ontzettende massa producten en machines werden vernietigd. De gesamenlyke Wereldproductie is met de helft achteruitgegaan. De internationale uitbuitersklasse is onmachtig de ineengestorte maatschappij weder te herstellen. Het eenige doel van het internationale Kapitaal is nog zyn levensduur en daardoor zyn winst, zo lang mogelyk te verzekeren.

Dit kan echter alleen op kosten van de jongere en oudere arbeiders geschieden. Loonvermindering, stilleging der bedryven, halve dagen werken dan weer overwerk, is aan de orde van den dag.

In deze noodlotige toestand wordt het proletariaat meer nog dan vroeger: verraden. De Bourgeoisie gebruikt overal de „leiders“ en de „vertegenwoordigers“ der arbeiders, om de massa's die tegen de volledige verelending in opstand komen, voor altyd te kunnen neerslaan. Militairen en politie arm in arm met de vakverenigings- en parlementairepartyleiders, hebben in de landen waar een revolutionnaire beweging was, deze in stroomen van bloed verstikt.

Het internationale jeugdproletariaat, als het levendigste en revolutionairste deel van het gezamenlyke proletariaat heeft thans:

Vast te stellen, dat het Kapitalisme onvoorwaardelyk ten gronde gaat, en dat, als het proletariaat niet onder de puinhoopen begraven wil worden, het de stryd op moet nemen voor de heerschappij van hen zelve, voor de Dictatur van het proletariaat!

Om het gansche proletariaat deze weg te toonen is het noodig, het ware karakter van de oude organisaties en leiders bloot te leggen en daar tegen te stryden.

Geen redegekevel in het parlement, geen loonstryd van de vakverenigingen kan meer helpen, alleen de proletarische revolutie brengt redding!

Niet alleen stryd tegen de Verraders die in 1914, in het belang der Bourgeoisie de proletariers de oorlog in jaagden en de dood van miljoenen

jonge arbeiders op hun geweten hebben, de 2e Intern., de Intern. Vakverbonden en de Socialistischen Jeugd-Intern., die dit alles goedkeurt, maar ook de scherpste stryd tegen de organisaties die met revolutionnaire frasen, het proletariaat aan de Bourgeoisie verkoopen. De Kommunistische Intern. en Jeugd-Intern., die nog voor eenige jaren riepen: „Schiet neer de Nationalistische verraders. Rukt de grenspalen uit. De arbeiders hebben geen Vaderland“, en die thans met dezelfde verraders, de moordenaars van Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg, tesamen optrekken: „ter redding van het vaderland en van de vakverenigingen“.

Tegenover dit verrad, tegenover de vakverenigingen en de parlementaire partijen, tegenover het nationaal en internationaal in geweldige trusts tesamen gesloten Kapitaal, is de aaneensluiting van het Internationale proletariaat noodzakelyk:

In de bedryven, in de plaatsen der uitbuiting zelf, waar Kapitaal en arbeid het scherpst tegenoverelkaar staan. Als klasse in de bedryven tesamen gesloten, zonder onderscheid van Beroep, Ouderdom of geslacht, geheel op zyn eigen kracht aangewezen, zal het proletariaat, door de Raden het Kapitalisme den doodsteek toebrengen en het Kommunisme opbouwen.

Daarom, jonge arbeiders der geheele Wereld, sluit je aaneen in het revolutionnaire klasse-front aller uitgebuitenen, neemt den onverbiddelelyke stryd op:

Tegen het Internationale Kapitaal!
Tegen de openlyke handlangers der bourgeoisie!
De 2e Intern., de Intern. Vakverbonden, de Socialistische Jeugdintern., en hare afdeelingen!
Tegen verkaptte Vyanden van het proletariaat,
De nationalistische 3e Intern. en de „Komm.“ Jeugdintern.
Tegen elke halfheid en elk compromis!
Voor de aaneensluiting van alle revolutionnaire arbeiders
Op de gronslag van het bedryf!
Voor den revolutionnaire compromislozen klassestryd,
Met het eenige doel:

Dictatur van het proletariaat, kommunisme!

Kommunistische Arbeiders Jeugd Duitschland
(K. A. J. D.)

Kommunistische Arbeiders Jeugd Nederland
(K. A. J. N.)

Kommunist-Patriotten of de Leiders der K. P. D.

Niets bindt de Kommunist aan z'n natie, z'n vaderland. Nationale grenzen hebben slechts in zooverre beteekenis voor de Kommunist, als door de verschillende staat van ontwikkeling in de Wereld, er ook een verschillende strydwijze noodig is. In Rusland, b. v., een boerenland een andere taktiek, dan in Duitschland en Engeland waar de industrielle ontwikkeling, tot de in het kapitalisme, hoogs! mogelyke bloei gekomen is.

De Kommunist zegt: Het is in't belang van den nationalen uitbuiters, dat het proletariaat vecht

voor „zyn“ natie. Een arbeider heeft geen vaderland.

Zoo ook in Duitschland.

De Fransche Kapitalisten willen het bankroet hunner vereeniging, de Staat, voorkomen door het Duitsche kolengebied te vereenigen met hun hoogovengebied en houden de Roerstreek voor dit doel bezet.

Voor de Duitsche Staat zou dit echter de volkomen inzinking beteekenen. Daarom eischen dus de Duitsche Kapitalisten leidelyk verzet. De arbeiders echter hebben daar niet het minste belang by. Immers de uitbuiting door de Duitsche Kapitalisten is toch even zwaar als die door de Franschen.

De K. A. P. D. en de K. A. J. D. zeggen dan ook: niet optreden voor het belang van je uitbuiters, maar stryd in Duitschland en in Frankryk voor de dictatuur over de uitbuiters.

Bekend is het feit dat het N.V.V. de belangen der Duitsche Bourgeoisie steunt door haar geldzendingen. Echter ook de sterkste sectie van de 3e Intern. de K. P. D. verleent nog een betere steun aan de Duitsche Bourgeoisie. En de Heeren Wynkoop c. s. evenals de jongeren juichen dit optreden toe.

Wy veronderstellen dat onze lezers de val van de 3e Intern. en hare oorzaken bekend zyn en geven dus alleen de speziaal „duitsche“ oorzaken op van dit optreden der K. P. D.

Haar leiders belust op regeeringsbaantjes willen koste wat kost een „Arbeidersregering“ van waar zy de lakens kunnen uildeelen.

Practisch beteekent dit dat thans zoo als in Saxen is geschied, waar een arbeidersregering is met Soc. dem. en Komm. ministers de revolutionairen worden neergeschoten door de Soc. dem. en „Kommunisten“. (De arbeidersregering in Saxen ontving juist een complimentje van de nieuwe ryksregering onder Stresemann over het feit dat zy zich de laatste tyd goed gedragen had, d.w.z. in naam van „rust“ en „orde“, de werklozen had laten neerschieten.)

Ze zyn bang die Heeren Leiders, dat het proletariaat dit spalletje doorziet en zoodra daar gelegenheid toe is zyn dictatuur instelt dus geen arbeidersregering, maar een raadenregering van de arbeiders zelve.

Daarom is de aangekondigde ant-fascistendag op 29 Juni, die dreigde een uitbarsting te worden „afgelast“. Daarom is de afgekondigde „Algemeene staking“, niet doorgezet, maar juist toen hy dreigde gevaarlijk te worden voor de Bourgeoisie (de arbeiders gingen de bedry bezetten, haalden wapenmagazynen leeg, organiseerden roode legerij) ook afgelast!

Ondertusschen echter verscheen op 29 Juli een extra byvoegsel van hun krant wat als opschrift droeg „Deutschlands Weg“, waaruit bleek dat zy weer een nieuw middel ter massavangst ontdekt hadden: n.l. het werken met nationaalistische frasen.

Zy vertellen in dit krantje dat zy de ware redders van het vaderland zyn. Bedenkt, zoo schryven zy, „het gaat om Duitschland, om het land en om het volk. Wy wenden oon aan allen die Duitschland liefbebben.“

„Duitschland (wy nemen het letterlyk over) is geen land met een vry volk. Het belangrykst deel van Duitschland is bezet. En de Duitsche financiën zyn bankroet. — Duitschland is gehooit, onmachtig, verracht.

Er wordt verder geschreven over „de landsverraders, die de geheimen der Duitsche Chemie en van het Duitsche Giftgas, verkoopen, en kameraden verraden aan den Vyand.“

Belooft wordt dat noodig is „een Volksregering“, die het Duitsche volk tot een natie maakt. Dan is de Duitsche natie onoverwinnelyk.“

Het eindigt: „Wy zyn de kracht en de toekomst van het Duitsche Volk, en wy zullen niets dulden op den weg naar de redding van Duitschland.“

Het verrad is zoo duidelyk, dat wy er niets meer aan toe te voegen hebben.

Thans zullen in Duitschland de revolutionairen de Luxemburgs, de Liebknechts, de Sylts, de Max Hölz's, vallen, mede met de gemeren van de Honderdschappen, de slaven van de leiders der K. P. D.

Juich, O, Tribune en Jonge Communist, zing Uw schoonste lied, want Uw voor mannen in Duitschland, hebben byna een miljoen leden.

Maar de wraak blyft niet uit. En beef dan Verraders.

Jeugd, „beweging“ in Nederland.

„De Zaaier.“

Het laatste nummer van „De jonge Communist“, toont weer eens hoe „kommunistisch“ dit blad wel is.

By het hoofdartikel „De hel in de suikerafijnerij, b. g. „Het lykenhuisje“, schryft de redactie, o. a.: „Deze toestand is te verbeteren. Hun de directeuren, moet gestoond worden dat wy een menschelyk bestaan eischen, en desnoods er voor willen stryden. Wy eischen dan ook: Recht van Organisatie, goede lokalen, een voldoende loon, geen afjakkersysteem, afschaffing nachtarbeid. Komt kameraden slechts een eenswillend optreden kan verbetering brengen. De hel moet veranderen.“ (Tot zoover de J. C.)

Ja zeker, de hel waarin het kapitalisme ons gestort heeft, moet veranderen, maar veranderd niet door het stellen van bovengenoemde eischen, en er Desnoods voor te willen stryden, maar alleen de dictatuur van het Proletariaat, zal een einde maken aan de toestanden als in „Het lykenhuisje“.

In dezen tyd, waarin het kapitalisme zich zelf heeft overleefd, waarin haar grondslagen wankelen stelt een kommunistische jeugdorganisatie, aangesloten by de 3e Intern., eischen als „voldoend loon“. Laat de Zaaier-leiding maar eens verklaren wat zy een voldoende loon voor een jongere vindt. (Men weet, Meneer Vliegen vond het in't belang van de jongeren dat ze niet een „te hoog“ loon verdienen.) Misschien gaat de Zaaierleiding spoedig eens met die Vliegen debatteeren over eventueel te betalen loon. Men moet ons maar eens het verschil tusschen niet de hoog en voldoende aantoonen. Wy meenen dat het hetzelfde is.

In een ander artikel vinden wy nog wat schoone „eischen“, n. l.: „Arbeidersjeugd stryd mee in „De Zaaier“ voor de volgende eisch: verplichte vacantie van minstens 4 weken per jaar. Onder behoud van het volle loon, en met toekenning van een week extra als vacantietoeslag.“

En dan doen de Zaaier-leden ook alsof zy kwaad zyn, als de leider der A. J. C., meneer Vorrink hun toevoegt: „Wat willen jullie toch. Jullie eischen zyn dezelfde als de onze. Alleen jullie doen het op z'n jordaansch en wy willen het op hooger peil doen.“

Een Vorrink heeft gelyk. Ze willen hetzelfde: ledenvangst; het verschil is nog slechts dat zy elk, hun eigen organisatie tot een massa-organisatie willen maken, komt er niet op aan wat deze massa is.

Laat ja niet langer verblinden door de revolutionaire frasen, want ook de A. J. C. heeft die, b. v. „noot meer oorlog“ terwyl ze degen die mede schuldig zyn aan den oorlog de sociaal-patriotten steunen en zelf sociaal-patriotten zyn.

Herkent waar het noodig is, de verraders, jonge arbeiders!

A. J. C., en Opvoeding.

In „Het Volk“ schreef Vorrink over de Jeugdbeweging. „Wy moeten de jeugd opvoeden“ — zoo ziet hy de taak der jeugd. Die jeugdbeweging van de S. D. A. P. is dus geen jeugdbeweging, maar een doel voor ouderen.

Er heerscht dan toch een eigenaardig begrip omtrent opvoeden ook.

Grootendeels word je als jongere opgevoed in de fabriek, de werkplaats, of waar je werkt. Wat is er nu „opvoedender“, in je weinige vrye tyd, Duitsche volksdansen te leeren, en te leeren genieten van natuur en kunst (zoals Vorrink wil) of zooals wy willen: niet alle „politiek“ ver te houden van de jeugd, maar henzelf de beroerde toestand waarin ze verkeerden te leeren begrypen,

door onderlinge studie de middelen daartegen te doen inzien, en hen zoo te voeren tot de bestudeering van wat voor hen en het geheele proletariaat nuttig is.

Wat is beter: in je vrye tyd door sport, spel, muziek en kunst (ach zoo vaak afval, slechts verwaten en verweekelykte bourgeois-kunstmakery) je eigen misere was te vergeeten, — of wel: een deel van je vrye tyd tenminste besteden aan't leeren begrypen van je eigen misere.

En welke beweging mag zich socialistisch noemen?

Eigenwijsheid!

En daar kwam een van m'n jongere vrienden bij me, die me vroeg, of ik wat voor de jeugdkrant wou schryven. Wie kan dat weigeren? De zaak is maar: Wat? Dat het in de wereld een beroerde boel is, hoef ik jullie niet te vertellen. Dat weet je allang.

Neen. Dan wil ik veel liever eens met jullie praten, hoe je ondanks de misère, waarin je leeft, aan je jonge levens een rijke inhoud kunt geven. Hoe het mogelijk is, dat we med trotsch in ons hart, fier de heele wereld tegemoet treden. Als we jong zyn, hooren we ons dikwijls van verwaandheid betichten. Vandaar het: „Snotneus, hou jij je mond“. We praten over alles en nog wat mee, ook al blijkt achteraf dikwijls, dat we wel wat te voorbarig geweest zyn.

Maar dat hindert niets, hoor. Want ik verzeker je, dat een jongen, of een meisje, die niet eigenwijs is, later geen knip voor z'n neus waard is. O, jongens, wat hebben we nu jullie jeugdige eigenwijsheid noodig!

Toen je nog op school was heb je daar zeer vele schoone zaken geleerd. Een heeleboel rekenen, schryven, lezen en nog veel meer. Later merk je pas, dat het in werkelijkheid een bedroefd klein beetje is. Zoo goed als niets. En van andere dingen waarvan je denkt, dat je op school niets hebt geleerd, daarvan hebben ze juist, zonder dat je er veel van merkte, veel van ingestompt. En waarvan je zoo stiekum weg veel hebt geleerd, dat is eerbied te hebben voor het gezag. Nederigheid tegenover je „meerdere“. Berusting bij alle ellende. Vooral vlijtig zijn bij je baas, dan word je later rijk. Eertied voor het vaderland, dat je met je leven moet verdedigen. Ja, nog veel meer. Ja, dat is zoo een heele opvoeding tot wat onze overheerschers noemen: Christelijke en maatschappelijke deugden.

Wie van jullie nou maar precies doet wat er in die boekjes staat en wat ze je op school al zoo ingestampt hebben, die is een fatsoenlijke jongen of een fatsoenlijke meisje. Ze noemen dat zedelijk. Wie niet voldoende nederig is, niet berust, niet voldoende eerbied toont, zoo iemand is onhandelbaar, onzedelijk.

En nou is het leuke van het geval, dat wat ze je op school zoo vlijtig hebben geleerd, je voor het werkelijke leven zoo gauw mogelijk moet afleeren. Dat beteekent, dat je voor het werkelijke leven, voor de strijd tegen de overheerschers, je onzedelijk zijn moet in de oogen van al wat staat aan de kant van het Kapitaal.

De arbeidersklasse heeft haar eigen zedeleer. En al wat heult met de Kapitalisten, vindt die leer hoogst onzedelijk. En daarom krijg je op school een hoogst onzedelijke opvoeding, van proletarisch standpunt bezien.

Ja, jongens, jullie moet je goed bewust zijn, dat we met een verschil in Zedeleer te maken hebben. Dat is van gewedige betekenis. In ons moeten we de onomstootelijke zekerheid hebben dat we de hoogste zedelijke waarden in ons dragen. Dat alleen stelt ons in staat, aan de enorm hooge eischen, die de klassenstrijd aan ons stelt, de kameraadschap, de trouw, de solidariteit, de opoffering voor onze klasse, te kunnen voldoen. In ons moeten we de standvastigheid hebben van vele martelaren uit de tijd der Hervorming, die de brandstapel verkozen boven de Verzaking van wat ze als hun Plicht aanzagen. Zij droegen in zich de Zekerheid van zedelijk ver boven hun kwelgeesten te staan.

Zoo'n kracht moet voor ons het Kommunisme hebben. We moeten het aanbidden, als de geloovigen hun God. §)

En als je me nu het kenmerkende verschil vraagt tusschen de oude zedeleer van de ondergaande maatschappij en de nieuwe van het Kommunisme, dan zeg ik:

In de oude zedeleer stond één individu, in het midden van de gedachtenwereld. In de eerste plaats staan je eigen belangen op de voorgrond. Al je werken en streven is er op gericht, voor je zelf een droog plekje in de Augiasstal van de maatschappij te veroveren.

Voor de volwassenen staat het Gezin in het midden van de gedachtenwereld. Van het Gezin stralen alle gedachten uit, al het werken en streven is er op gericht, dat ieder Zijn gezin in de beste condities brengt.

De Nieuwe Zedeleer breekt daar volkomen mee het centrum van onze gedachten staat de Maatschap. Wij vragen niet meer: „Hoe kom ik het beste „Vooruit?“ Maar we vragen bij al ons werken en streven: „Is dit of dat in het belang van m'n Klasse?“

Voor de jongere revolutionairen ziet dit er heel eenvoudig uit. Maar als je het goed nagaat, en al je gedachten en handelingen controleert, dan bemerk je, dat de nieuwe zedeleer nog bij bijna niemand van ons die kracht heeft, die de arbeiderklasse noodig heeft, om te overwinnen. Als je je gedachten en handelingen goed nagaat, en toetst aan de groote eisch die de proletarische zedeleer stelt, dan zal je zien, dat we nog allemaal veel „burgerlijks“ in ons hebben.

§) De redactie is het niet geheel eens met dit aanbieden.

Internationale Jeugdbeweging.

Congres Komm. Arb. Jeugd.

Op 29 July vond te Berlyn een Congres plaats uitgeschreeven door de K. A. J. D., om te probeeren, Internationaal de stryd aan te binden tegen de allen nog maar in naam Kommunistische Jeugd-Internationale.

Alhoewel er geen „massaas“ aanwezig waren (slechts van Duitschland, Nederland en Memel, waren afgevaardigden) was dit Congres voor de Internationale Arbeidersbeweging toch zeer belangrijk, daar er opgericht is een Internationaal informatiebureau, wat probeeren moet ook in andere landen K. A. J. O's te vormen.

Er zal voor 't eerst gezamenlyk opgetreden worden op 16. Sept. Een gezamenlyk manifest wordt gepubliceerd en op dezelfde dag openbare Vergaderingen belegd.

De jongeren kunnen het gemakkelijkst met de oude zedeleer breken. En als ze dat doen, vinden ze te stond de hee'e wereld, die hecht aan het oude, dat vervalt en vergaat tegenover zich en worden ze jeugdige dwazen genoemd.

Dan is het goed. Reken maar gerust, dat als „men“ je verstandig noemt, je op de verkeerde weg bent. En daarom, jongens, wensch ik je veel eigenwijsheid toe!

„Revolutionnaire Parlementarisme.“

In de Gemeenteraadszitting te A'dam is aan de orde: „Politieke Marktpropaganda“.

De burgemeester meent „de Markt is er in de eerste plaats voor de kooplieden“.

Meneer Lissers van de C. P. wil te kennen geven, dat hy er anders over denkt en zegt: „Ik wil alle Propaganda toelaten. Als er dan wanordelikheden voorkomen moet de overheid daaraan een einde maken. Dat is haar taak.“ (Woordelyk aangehaald uit de Tribune van 12. Juli.)

De vertegenwoordiger van de C. P. geeft hier dus de politie de volmacht, om op de revolutionairen (want wie anders zal „wanordelikheden“ veroorzaken) los te rammen. We krygen dus thans mede in naam van Meneer Lissers met de lat.

Dit heet in de C. P. „Revolutionnaire Parlementarisme“.

De arbeiders zyn echter zelf oorzaak van dit parlementaire geknoei, omdat ze niet zelf denken en zelf handelen, om in plaats van meneeren Lissers er naar toe te stemmen, dit parlement van de Bourgeoisie in elkaar te slaan en hun Klasse — dictatuur door middel van het Radens'elsel, in te stellen.

Ingezonden.

Inzake Anarchisme.

Waarde Redactie.

Uw stukje over de anarchisten in No. 1 van „De Baanbreker“, is (hoewel we van marxisten veel gewoon zyn) wel wat erg min en vies. In de eerste plaats heb ik niets te maken met de A'damsche of Haagsche S. A. J. O. Dat we „passiviteit“ zouden prediken, waar we steeds agereeren voor gewelddadige verdediging der bedryven, is ook niet vol te houden. Inplaats van de actie der reactionnaire boeren toe te juichen,

Ob de Memelsche groep kan nog niet gerekend worden. Memel de hoofdstad van het „zelfstandige ryk“, Lithauen, is zeer moeilyk te bewerken. Er moet illegaal opgetreden worden. De officieren schieten daar by opstanden, zonder meer de proletariërs neer Daardoor wil deze groep, ook al staat zy wat de taktiek betreft op ons standpunt, zich ook nog wenden tot de K. J. I. om steun. Het informatie-bureau zou op voorstel van Nederland, iemand naar Memel afvaardigen, om de toestand op te nemen. Wy gelooven dat de Memelsche Kameraden, thans wel ingezien zullen hebben, dat zy als zy zich wenden tot de K. J. I. by de contra-revolutie terecht zouden komen.

Duidelyk bleek op lit Congres, dat de noodige Internationaal egevoelens, die vele oudere kameraden nog ontbreken, by de K. A. J. D. ers, aanwezig is. Toen de vertegenwoordiger van de Algemeene

deden we precies het tegenovergestelde: we zagen een tikje anarchistische strydwyze (dat is nog geen anarchisme) in de agitatie tegen deze boeren.

Het citaat uit Alarm 10 is (en dat staat er by) uit een pogram van een groep Russische anarchisten. Wat blyft er nu nog over?

De brochure „Nieuwe Proletarische Moraal“, waarmee we ons nooit solidair hebben verklaard. Maar u „vergeet“ alweer te zeggen, dat de schryver deze sabotage van stakingen slechts aanbeveelt by door de bourgeoisie uitgelokte stakingen, waarin ze tydelyk de arbeiders missen kan en de lastige elementen voorgoed (samen met de overtoligen) over boord gooit. Sabotage van deze stakingen beduidt tevens: sabotage van de vakorganisaties, die er de bourgeoisie mee in de hand werken.

Het blad „Alarm“ behoort aan geen enkele groep, maar aan 'n commissie van enkele personen: het staat dus, evenals de redactie, los van elke organisatie.

Met dank,

Constand Dse.

Onderschrift van de Redactie.

We hadden niet verwacht van Constande zelf, de bevestiging van onze meening (ook al is dit niet z'n bedoeling) over zen „richting“, te ontvangen. Uit dit briefje zou moeten blyken dat C. niets te maken heeft met dit en niet verantwoordelyk is voor dat en aan geen enkele organisatie verbonden is. Het is zooals wy reeds constateerden: de man wil voor niets verantwoordelyk zyn.

Wy zyn nog eens op onderzoek uitgegaan wat de reden daarvan is. En het is heel eenvoudig: hy wil van alle wallen eten; hy wil van alles zyn.

Hy is tegen de vakverenigingen, maar schryft in 't blad van Rynders die voor het Synd. Vakverbond is, hoofdartikelen.

Hy is lid van „De Dageraad“, spreekt daarvoor, en laat dan door de voorzitter z'n trouwe medewerker in „Alarm“, n. l. J. de H., verklaren dat zy mar een blad hebben en dat is: „De Vrydenker“.

Hy heeft niets te maken met de S. A. J. O. maar hy steunt er op; moreel en finantieel.

Hy heeft niets te maken met de Russische Anarchisten maar neemt hun program zonder commentaar over.

„We hebben (wie, „We“? Red.) ons nooit solidair verklaard met de brochure „Nieuwe Pro-

Arbeidersbond (Union), (ook een vertegenw. van de party Berlynerrichting begroette het Congres) scherp opknam tegen de vorming van het Int. bureau, en aanvoerde dat de K. A. J. Holland hun wilde vangen in een Jeugdinternationale, werd dit door hartelyk gelach onderbroken, en sprak het Congres zich in beginsel uit voor een Jeugd-intern. Ziedar tevens een staaltje van zelfstandigheid der K. A. J. ers.

Beslissingen werden verder niet genomen. Wel maakten nog punten van bespreking uit: De Engelsche havenstaking, de staking te Ludwigs-haven en de toestand der K. A. P. N.

Op het Congres heerschte een frissche kameradschappelyke en optimistische geest, zooals wy die nog nergens mee-gemaakt hebben.

Wy verwachten spoedig resultaten van de vorming van het Internationaal bureau.

DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres
VROLIKSTRAAT 229² — AMSTERDAM

Dit blad verschijnt
twee-maandelyks

Abonnement bij vooruitbetaling f.0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5 cent

De Nederlandsche Regeering, de Arbeiders-Beweging en de Taak der Jongeren.

Hoera, Hoera, de vlootwet is verworpen. De democratie heeft overwonnen. De verslechteringen aan de arbeidsvoorwaarden, ze komen thans niet. Het petitionnement heeft het uitgemaakt!

Leve de Sociaal-democratie. Leve Troelstra. — Zoo was de stemming van een groot deel van het Nederl. proletariaat. Zoo dachten ook de jongeren. In ook de jongeren vierden mee het feest van de democratie.

Maar spoedig was de feestroes verdwenen. En ze zagen: de verslechteringen TOCH komen. De heuse uitsluiting in de Textiel-Industrie, het ontslag aan de A'damsche gemeente-werklieden, de loonen naar beneden in vele bedrijven, en de werkdag verlengd. De werkloosheid met den dag grooter wordend. Sociale wetten, dikwyls na zoo veel harde veld verkregen, met voeten getreden. Was het dan ook geen overwinning der Democratie?

Neen, jonge proletaren, het was geen overwinning. Noch van de democratie, noch van de arbeiderklasse. De vlootwet, zy is verworpen omdat zy niet in 't belang is, op 't moment van de gemeenlyke Bourgeoisie. Indien de heerschende klasse het noodig geoordeeld had dan was zy er gekomen. Zoals ook thans de verslechteringen komen, trots de verwerping van de wet in het parlement.

Zy moeten komen want ook op Nederland heeft de Wereldcrisis, haar stempel gedrukt. Reeds wordt de Gulden gesteund door de Ned. Bank. Reeds zetten vele Ned. Kapitalistenhungulden om in vaste goederen.

Door schrik bevangen ziet de Nederlandsche Staat de gulden naar beneden gaan, met het gevolg van het bankroet der Ned. Staat.

En hy probeert daaraan te ontkomen door het levenspeil van het proletariaat omlaag te drukken. Hy moet zoo handelen, hy kan niet anders.

Elke regeering, of zy zich linksch of rechts noemt, zal zoo moeten handelen.

Hebben wy niet reeds het voorbeeld in de A'damsche Gemeenteregeering? Is het daar niet van de Soc. dem. Wibaut dat je vader z'n „dwangbevel“ thuis krygt? Is het niet mede Wibaut die de A'damsche gemeente-werklieden de straat op moet gooien? En zyn het niet de Soc. democraten geweest die medegewerkt hebben de werkdag van de werklieden met drie uur te verlengen, op grond dat „de gemeente-financien het noodzaakten“?

Geen linksche regeering, noch een z. g. „Arbeiders regeering“, is in Staat de verelending van het proletariaat tegen te houden, laat staan verbeteringen in te voeren.

Nu reeds, voordat ze in de regeering zitten, erkennen de Soc. dem. dit openlyk. Ze moeten dit

erkennen wil de Bourgeoisie het toestaan dat zy in de regeering komen.

Zy verklaren zeker geld voor leger en vloot aan te wenden, immers de nationale staat moet toch verdedigd worden, door de Ned. regeering. Reeds nu verklaren zy het peil van het proletariaat omlaag te zullen drukken; immers de gulden moet veilig gehouden worden.

Weet je dat niet, heb je het niet in 't Volk of de Tribune, t' Jonge Volk, of Jonge Communist gelezen? „Het Volk“ heeft het te kennen gegeven, de andere hebben het verzwegen, maar lees het na in „De Fabrieksarbeider“ van 3 Nov. Daar staat in het Artikel „De Vlootwet verworpen“:

„De Soc. dem. zyn bereid mede de regeerings-verantwoordelykheid te aanvaarden. Inmiddels zal elke regeering die er nu komt, met of zonder de Soc. dem. moeten bezuinigen. Met de Soc. dem. zouden onze werklozen niet ONNOODIG naar armenzorg worden verwezen. Dan zou allereerst bezuinigd worden op het militarisme, ZOOVER ALS MOGELYK IS. De gulden dient veilig gehouden, dus zonder bezuiniging kan geen enkele regeering.“ (Onderstreeping van ons.)

Kameraden, je kent thans je toekomstig lot, als het althang van de Soc. dem. Je diensten openlyker aanbieden aan onze klasse-vyanden kan al niet. En hoe meer de crisis voort schrydt, des te feller zal de Soc. dem. regeering voor het behoud van de nationale Industrie, door middel van het militarisme, tegen het proletariaat moeten op treden. Evenals de „Arbeidersregeering“.

Niet langer mag geduld worden dat meneer Vorriink en meneer Schumacher de schynheilige spelen anti-militarist te zyn en tegelykertyd de A. J.-C. ers, zonder dat deze het zich bewust zyn gebruiken voor het militarisme van de S.D.A.P.

Niet langer mag toegestaan worden, dat de leiders van de Zaaier zich Kommunist noemen, en ondertusschen de Zaaierleden verkoopen aan de Soc. dem. jeugd-misleiders, „en instemmen met de actie der S.D.A.P.“

De syndicalistische jeugdleiders, de Rousseau's de Siebelinks, zy moeten bevesten worden, want zy scharen zich altyd achter de Ned. regeering.

Zy, deze leiders ze hebben jullie jongeren gebruikt, met hun „actie tegen de vlootwet“ om te probeeren een „Arbeidersregeering“ te vormen.

Zul je je thans nog langer laten gebruiken als een kudde onredelyke dieren? Zul je je leiders achter na blyven loopen, tot onze toestand zoo is geworden, als die van het Duitsche proletariaat? Tot het sterflicyfer vier maal vergroot is? Tot de kinderen, de scholen niet meer kunnen bezoeken, door de ondervoeding? Tot duizenden lyden aan tuberculose?

Zul je rustig de Ned. regeering haar geweren en kanonnen klaar laten maken om de proletariers die in opstand komen tegen haar, te laten neerschieten?

Zyn jullie nu reeds vergeten dat het de Soc. dem. Noske was, die honderden jongeren, die ongewapend demonstreerden, voor zyn oogen liet neerknallen, alsof het pyten waren van de kermistent? Weten jullie niet dat deze proletenslchter, tesamen met z'n lieve vriend Ebert nog een zeer voornam rol spelen in de Soc. dem. beweging?

Moeten ook eerst hier proletariers jongeren vallen mede door de hand van de Soc. dem. voor dat je de taak der jongeren begrypt? Is deze taak ooit anders geweest dan te stryden, met je geheele energie, met je leven, voor de opheffing van het privaatzet?

Weg dan met elke Regeering van het Kapitaal. Weg met rechtsche, met linksche, met „Arbeiders“ Regeeringen.

Op dan voor de alleenheerschappy van de Arbeiders, om te komen naar een nieuwe, gezonde maatschappy, de Kommunistische, zooals zy er nog nergens is, maar zooals zy er overal komt, als wy er voor stryden willen.

Ontwaakt thans jongeren! Nog is het niet te jaat, om een einde te maken aan het bedrog van je leiders. Zoolang je ze nog volgt ben je mede schuldig aan hun daden.

Te wapen dan makkers! Schaar je aan den kant van de opstandelingen die volkomen met elke regeering van het kapitaal met het kapitalistisch Systeem willen breken!

Schaar je aan den kant van De Kommunistische Arbeiders Jongeren.

OPROEP!

Aan de geestverwanten in Nederland.

Kameraden, Meer dan tot heden moeten de jongeren in de Komm. Arb. beweging, betrokken worden.

Tot dit doel moeten eindelyk ook in andere plaatsen dan A'dam K.A.J. groepen gevormd worden. Er moet gewerkt worden aan een landelyke K.A.J. beweging. Niet om de beweging zelf, maar omdat het noodzakelyk is voor het Kommunisme. Overal in de lande moeten de laatste steunpilaren van het Kapitaal: de vakverenigingen en de parlementaire partijen, bestreden worden, moet de revolutionaire eenheidsorganisatie: de Algemeene Arbeidersbond, gepropageerd worden; moet onze leus: dictatuur van de proletarische klasse, weerklinken, op vergaderingen, straten, marktplaatsen en vooral in de bedrijven.

Voóruut, kameraden in Enschede, Rotterdam, den Haag, Utrecht, enz. aan 't werk. Laat niet langer

lejarische Moraal“, maar ze schryven dat het een goede brochure is.

C. is Anarchist maar hy juicht de actie van de Kapitalistische Staat, voor den Zomertyd, toe.

C. is voor geweldadige verdediging der bedrijven, maar onderschryft ook de beginselverklaring van het I. A. M. V. dat voor de vakverenigingen is en een anti-geweldstandpunt inneemt.

Wat de sabotage van stakingen betreft die in genoemde „goede“ brochure wordt aanbevolen, daarover lezen wy op bldz. 8: „Wy mogen aan geen enkele actie deelnemen die in welke vorm ook, kleine of groote voordeelen biedt, al gaat die dan ook in naam van een, het gezamenlyke proletariaat omvattende nationale of Internationale loonstaking“.

C. vraagt wat er nu nog over bleef. Wy antwoorden: te constateeren dat Constandse evenals de oude leiders een doortrapte Opportunist is. Men kent het spreekwoord: Zooals de Wind waait, waait z'n jasje. Daaraan kan voor Constandse nog bygevoegd worden: Ter wille van de smeer likt de kat de kandeleer.

We hebben je dóór, mannet je, en we roepen het klasse-bewuste deel van het proletariaat op, om ons te steunen ook zulke individuen, die met god en den duivel gaan, te probeeren den pas af te snyden.

Ter Informatie van Partygenooten en Geestverwanten.

Schryver dezes, ceer. van afd. A'dam der K. A. P. N. en lid van de jeugdgroep, heeft als afgevaardigde van de K. A. J. op een congres te Berlyn, aldaar bygewoond:

Een gecombineerde zitting van de Party-Union Berlynsche richting. Een gecombineerde zitting van de Party-Union Essener richting. Een H. B. verg. der Party Berlyner richting. Een H. B. verg. K. A. J. D. Hy heeft o. a. een onderhoud gehad; met 3 leden van het exec. comite der K. A. I. te weten de kameraden: K. Schr., K. Fr., en D. en met de „Essener“ O. W.

Op de vergaderingen bleek van een principieel verschil niemendal. Integendeel, beide richtingen behandelten toevallig (?) dezelfde zaak, n. l. de crisis in Duitschland, met dezelfde argumenten.

Mede op verzoek der mededeelers om dit de kameraden in Holland te vertellen, het volgende ter informatie:

Inzake de Taktiek voor Duitschland hebben beide richtingen dezelfde meeningen. „De Berlynsche organisatie der Berlynsche richting is op den goeden weg. Van reformisme is niets meer te bekennen. Hun krant bevat uitstekende artikelen.“ (K. Schr.)

Inzake de Wedervereeniging staan vele kameraden niet alleen og het standpunt dat deze noodzakelyk is, maar ook dat er voor gewerkt moet worden. „Niet het oplossen van de eene organisatie in de andere moet vooropgesteld worden, maar de samensmelting der twee organities.“ (O. W. en K. Schr.) Ook de K. A. J. D. staat op dit standpunt, standpunt welk de K. A. J. groep steeds gepropageerd heeft.

§) Dit stuk was bestemd voor de Komm. Arbeider. Wy plaatsen het hier (daar de K. A. nog steeds niet verschijnt) eenigszinds bekort.

De Redactie.

Wat de taktiek voor Nederland betreft, zyn allen het erover eens dat het idioot was in dit land de geschillen over de dragen. Allen keuren een splitsing ten scherpste af en onderschryven het standpunt ontwikkelt in Baanbreker No. 1, wat de taktiek betreft. By een discussie daarover deelde een lid van de ex. K. A. I. (kam. K. Fr.) mede, dat ook in Rusland door de K. A. P. ers, gansch anders dan in Duitschland dient te worden opgetreden. Daar is zelfs een groep die op het standpunt staat der K. A. I. nog in de Russische C. P.

De manier waarop de P. A. J. groep in Nederland werkt wordt als de juiste erkent. Een geregelde correspondentie zal dan ook voortaan tusschen K. Fr. en de K. A. J. plaats vinden.

Kameraad K. Fr. vroeg nog speciaal daarop Wyzen dat de functionarissen der K. A. P. N. in 't geheel geen informaties geven, en de verkoop van Brochures en kranten van de K. A. P. D. niet ter hand genomen wordt.

Schryver dezes deelde mede dat het nieuwe P. B. der K. A. P. N. bezig is aan de opstelling van een stuk vor de K. A. I.

Amsterdam, 15. Aug. '23.

Armenzorg.

Die armenzorg is toch maar een zegen in de maatschappy. Weet je wat ik alleen niet kan uitstaan — dat je dan ook niet uit je sloppen of hollen mag kruipen.

't Is erg sentimenteel wat ik nou schryf. Maar, jongens, juist je soms wser zoo'n klap die je oogen openspert. —

Ze zaten naast mekaar in een stranstool, hand in hand. En daardoor vielen ze op. Want, niet waar. Wy menschen zitten niet in't openbaar hand je in hand je; zitten jou vader en moeder soms zoo?

Alleen als ze 40 Jaar getrouwd zyn, of zoo. Nu dit waren heel ouwe proletariers. En omdat ze zoo „raar“ deenen, hand in hand zaten, vielen ze op.

Ze waren zeker wel samen in een heel gelukkige bui; daarom deden ze zoo overdreven.

Wat wou't ongeluk? Een ambtenaar van 't armbestuur zag ze; hy kende ze, want ze trokken van de steun. En die redeneerde: van je steun naar Zantvoort dat kan niet. En kunnen je kinderen je naar Zantvoort laten gaan, dan kunnen ze je ook wel onderhouden. En bovendien: in badstoelen zitten. Proleten die aan't strand zyn, hooren met hun longement in 't zand, tegen de duinen te liggen.

Zoodat hy hun noteerde voor een nieuw onderzoek en hun „steun“ gevaar loopt.

Ze hadden 'm wel gezien, maar 'm natuurlyk niet gezien. Toen ie later terugkwam waren ze weg, gevluht als opgeschrikte arme, ouwe diert jes.

Was hun heele dag verknoeid. Ik weet het niet. Misschien hadden ze niet eens steun nodig. Misschien ook wel.

Maar zie je ik kann zoo'n stelsel niet verdragen, waarin een arme, ouwe slokker, die nog gesteund moet worden na een leven van hard werken, dat zoo iemand niet eens het ongestoord pleziert je van een dagje naar buiten gegund kan worden; 'dat je dan aan asceet (onthouder van alle „wereldsche genietingen“ moet zyn tegen wil en dank.

Sentimenteel he?

Eenheid in Deutschland?

We ontvingen 20 Aug. een brief van Kameraad O. W. waaruit wy het volgende, het belangrijkste, voor onze lezers aanhalen:

„Tydens de laatste gebeurtenissen hier, is er tusschen de Berlynsche en Essensche richting in Berlin-Pankow, een zoowel practische als politieke eenheid tot stand gekomen, die haar uitdrukking vond in gemeenschappelyke propaganda, gemeenschappelyke besprekingen en gemeenschappelyke leiding. Waarschynlyk is dit op meer plaatsen geschied.“

Het H. B. der „Berlyners“ (en waarschynlyk ook der „Esseners“) is het daarmee niet eens, maar de „Berlyners“ (het H. B. der K. A. J. D. o. a.) verzetten zich tegen dit bekrompen partygoisme en zyn met ons tot aan het einde der Algemeene staking te samengebleven.

Binnen eenige dagen vindt een vergadering plaats waar wy zullen beslissen of we verder tesamen zullen werken.

Naar myn verwachtingen zal dit wel geschieden en zal dan van de K. A. P. D. van beide richtingen-zoowel van de buitenlandsche kameradengeeicht worden ons voorbeeld te volgen.

De ledenvergadering van de Essenerichting te Berlyn, die zoojuist plaats vond, heeft niets tegen de practische eenheid zooals zy op Pankow was, ingebracht.

De groep Spandau (eertyds de meest fanatieke tegenstandster der eenheid) zelfs liet verklaren dat gebleken is dat een gesloten optreden van de beide K. A. P. en noodzakelyk is.“

De brief eindigt met een oproep aan ons om direct aan 't werk te gaan om geld te verzamelen dat gedrukt zal worden om de eenheidspogingen op groote schaal door te zetten.

Het spreekt vanzelf dat we dit volgaarne doen en wekken K. A. P. ers en geestverwanten dan ook op direct geld voor dit doel te sturen aan de Administratie van onze krant: Vrolikstr. 229. A. Verduin.

Die Arbeiter-Oppeposition in Russland.

door A. Kollontai.

Bovenstaande brochure bevat een zeer scherpe kritiek op de „Sowjetregeering“. Het geschrift is daarom zoo belangryk, daar hier een kommunistische arbeiderskritiek geleverd word, niet door een K. A. P. er of K. A. J. er, maar door een lid van de Russische C. P. zelf, neen meer nog: Kollontai is thans gezant van de „Sowjetregeering“ te Zweden.

Het boekje is wel in 't Duitsch geschreven, maar is gemakkellyk te lezen, daar het in latynsche letters is gedrukt.

Wy voegen er nog aan toe dat het in Rusland zelf verboden is.

In Holland te verkrygen a f. 0.25 by de Komm. Arb. Boekhandel; B. Verduin, Vrolikstr. 271, A'dam.

De K. A. Boekhandel levert ook nog de 55 bekende teekeningen van George Grob: „Das Gesicht der Herschende Klassen“, voor f. 0.45.

Abonnees die de 2e Jrg. niet betaald hebben, kunnen wy de volgende krant niet leveren.

De Adm.

Steunt het eenigste kommunistische Blad, wat in Nederland verschijnt. Stuur ons Geld.